

Georg Friedrich Händel (1685-1759)
Radamisto (òpera en tres actes)
Llibret de Nicola Francesco Haym (1679-1729)

OUVERTURE

ATTO PRIMO

SCENA 1

Padiglione reale con sedia e tavolino. Polissena sola al tavolino, e poi Tigrane

Polissena - Cavatina

Sommi dei,
che scorgete i mali miei,
protegete un mesto cor.

Tigrane

Reina, infausto avviso
con mio grave dolore oggi ti reco.

Polissena

Prencipe, io sono avvezza alle sventure.

Tigrane

Tiridate è invaghito
di Zenobia gentil, di Radamisto
dignissima consorte, ed oggi ha speme
di farla sua nel già vicino assalto.

Polissena

Oh sposo infido!
(*Si leva da sedere.*)

Tigrane

Reina, a che t'affliggi?
Lascia chi ti disprezza.
Io più non posso
celar quel fiero ardore,
che m'accesero in seno i raggi tuoi.

Polissena

Parti, e più non vedermi,
né più parlar di così folli amori;
parlami sol d'affanno, e sol di morte,
parla di mie sventure, e di mia sorte.

Tigrane - Ària

Deh, fuggi un traditore,
lascia un ingrato sposo,

OBERTURA

ACTE I

ESCENA 1

Pavelló reial amb cadira i tauleta. Polissena sola a taula, i després Tigrane

Polissena - Cavatina

Oh déus,
que veieu els meus mals,
protegiu el meu cor afligit.

Tigrane

Reina, amb gran dolor
et porto avui una mala nova.

Polissena

Príncep, estic acostumada a les desventures.

Tigrane

Tiridate s'ha enamorat
de la noble Zenobia, la digna esposa
de Radamisto, i avui la vol fer seva
en el decurs de l'assalt que es prepara.

Polissena

Oh espòs traïdor!
(*Es posa dreta.*)

Tigrane

Reina, per què afligir-vos?
Abandoneu qui us menysprea.
Ja no puc
silenciar aquest terrible ardor,
que els teus ulls han encès en mi.

Polissena

Ves-te'n i no em vegis
ni em parlis més d'amors tan folls;
parla'm només de la meva angoixa, i només de mort,
parla'm de la meva dissort i del meu destí.

Tigrane - Ària

Oh!, fuig un traïdor,
deixa un espòs ingrati,

un che del tuo riposo
è sì tiranno.
Volgi quel tuo bel core
a chi si fido t'ama,
e chi giovar ti brama
in tanto affanno.

(Parte.)

SCENA 2

Polissena e Tiridate con guardie

Polissena

(Ecco l'infido sposo.)

Tiridate

Sì, provi Radamisto oggi la morte.
La città, gl'abitanti,
siano tutti distrutti,
vecchi, donne, fanciulli, altari e templi.

(a una guardia, che parte)

Veng'ora Farasmane.
(Amor nuovo pensiero
spira nella mia mente.)

Polissena

(Più resistere non posso.)
Mio rege, mio signore,
sire, consorte amato...

Tiridate

Partiti, o donna.

Polissena

Se tanto il nobile sangue
di Farasmane aborrisce,
versa quel del mio seno, ch'è sangue suo.

Tiridate

Non voglio il sangue tuo, ma solo io bramo
di vedermi ubbidito. Partiti omai.

Polissena - Ària

Tu vuoi ch'io parta? Io parto
idolo del mio core,
ma senza core.
Partirò; ma nel partire
il desiderio di rimirarti
accresce il mio dolore.

(Parte.)

SCENE 3

Farasmane incatenato fra guardie, e Tiridate

Farasmane

Il crudele odio tuo, figlio, è contento;

aquell que és tan tirà
del teu repòs.
Guia el teu bell cor
a qui tan fidelment t'estima,
i que s'escarrassa per confortar-te
amb tant d'afany.

(Se'n va.)

ESCENA 2

Polissena i Tiridate amb guàrdies

Polissena

(Heus aquí l'espòs traïdor.)

Tiridate

Sí, que Radamisto sofreixi avui la prova de la mort.
Que la ciutat, els habitants,
siguin tots exterminats,
vells, dones, infants, altars i temples.

(a un guàrdia que se'n va)

Que vingui ara Farasmane.
(L'amor inspira un nou pensament
a la meua ment.)

Polissena

(No puc resistir-ho més.)
Rei meu, senyor meu,
majestat, espòs estimat...

Tiridate

Allunya't, oh dona!

Polissena

Si tant execres la sang noble
de Farasmane,
vessa la del meu si, que també és la seva.

Tiridate

No vull la teua sang, només vull
ser obeït. Ves-te'n!

Polissena - Ària

Vols que me'n vagi? Doncs me'n vaig
ídol del meu core,
però sense core.
Me n'aniré: però en la partença
el desig de reveure't
fa créixer el meu dolor.

(Se'n va.)

ESCENA 3

Farasmane, encadenat i envoltat de guàrdies, i Tiridate

Farasmane

El teu odi cruel, fill, està satisfet;

in tuo poter già tieni
la mia vita, il mio regno.
Dimmi, contento sei?
Deh lascia ora al mio figlio, a Radamisto,
l'infelice città; lascia ch'ei viva
con l'afflitta sua moglie.

Tiridate

Ascolta, Farasmane: io viver voglio
a genio mio; né chiamasi vittoria
un imperfetto acquisto.
Se la città non rende,
scopo dell'ira mia fia Radamisto.

Farasmane

Lascia almeno, ch'io prima
lo vegga, seco parli, e il suo dovere,
come re, come padre, io gli consigli.

Tiridate

Facciasi: e teco vada
il mio german Fraarte,
e a piè della città spieghi le schiere;
parli col figlio il padre, e se resiste
Farasmane s'uccida,
e poi le mura e gli abitanti atterri:
ogni cosa sia orror, lutto e cordoglio;
più non tardar, così risolvo, e voglio.
(*Parte Farasmane, con guardie.*)

- Ària

Stragi, morti, sangue ed armi
con bellico suono richiami la tromba.
Flagellato dal mio sdegno
arda un regno;
già d'alte ruine il ciel rimbomba.

(*Parte.*)

SCENA 4

Campo di Tiridate attendato; veduta della città, piccola pianura sotto le mura della medesima, divisa dal campo con un largo fosso, per dove corre il fiume Arasse vicino; si apre la porta, e preceduto da guardie esce Radamisto, accompagnato da Zenobia.

Radamisto

Ove seguir mi vuoi, sposa infelice?

Zenobia

Ove il destin ti chiama.

Radamisto

Questi fieri apparati
di sanguinosa guerra
recheranno spavento al tuo bel core.

ja tens al teu poder
la meva vida, el meu reialme.
Digue'm, estàs content?
Oh!, deixa ara al meu fill, Radamisto,
la ciutat infeliç; deixa que visqui
amb la seva afligida esposa.

Tiridate

Escolta, Farasmane: vull viure segons
el meu gust; ni es pot anomenar victòria
una conquesta incompleta.
Si la ciutat no es rendeix,
que Radamisto sigui colpejat per la meva ira.

Farasmane

Permet, si més no, que jo el vegi
primer, que li parli, i que l'aconselli
com a rei, com a pare, sobre el seu deure.

Tiridate

Fes-ho: i que el meu
fidel Fraarte t'acompanyi,
i que desplegui les tropes al peu de la ciutat;
que el pare parli al fill, i si resisteix,
que Farasmane es mati,
i que després les muralles i els habitants siguin abatuts:
que tot sigui horror, dol i dolor;
no trigueu més, així ho resolc i vull.
(*Farasmane se'n va, amb guàrdies.*)

- Ària

Matances, morts, sang i armes
amb tambors de guerra clama la trompeta.
Amb el flagell del meu menyspreu
que cremi el regne;
el cel ja ressona amb les colossals ruïnes.

(*Se'n va.*)

ESCENA 4

Campament de Tiridate amb les tendes; vista de la ciutat, una petita plana al peu de les muralles de la mateixa ciutat, dividida del campament per un fossat ample, pel qual corre el veí riu Araxes; s'obre la porta i, precedit per guàrdies, surt Radamisto, acompanyat per Zenobia

Radamisto

Fins on em vols seguir, esposa infeliç?

Zenobia

Allà on el destí et crida.

Radamisto

L'espectacle cruel
d'aquesta guerra sagnant
sembrarà l'horror en el teu bell cor.

Zenobia

Più mi fora spavento,
in sì dubbio periglio, il non vederti.

Radamisto

Sposa troppo fedele!

Zenobia

Sposo troppo infelice!
Ma quel che più m'affligge,
sposo infelice sol per mia cagione.

Radamisto

La tua somma virtù salda ogni danno.

Zenobia

Intanto al primo assalto
perderem la cittade,
sarem prigioni, e quel che più mi duole,
in poter d'un tiranno.

Radamisto - Ària

Cara sposa, amato bene,
prendi spene,
ché non sempre irato il cielo
volgerà lo sdegno in me.
Sgombra, oh Dio, dal nobile core
il dolore,
ché il vederti lagrimosa
fa tremar lo spirito e il piè.

SCENA 5

Esce dagli alloggiamenti parte dell'esercito di Tiridate; poco dopo si vede da una gran tenda uscire Farasmane incatenato; le cui catene sono sostenute da due soldati, accompagnato da Fraarte; e vengono a fermarsi all'orlo di qua del fosso; e di là sono Radamisto e Zenobia.

Fraarte

Il possente d'Armenia alto monarca
intima, o Radamisto, e ti comanda,
che la città si renda; e a te promette
libero uscirne; e se persisti, ei vuole
ch'io dia l'ultimo assalto:
ma pria, che in tua presenza
il padre tuo s'uccida.

Radamisto

A qual funesta sorte
giunto mi veggo, o stelle!
Onor, natura, amor, che far degg'io?

Farasmane

Figlio, sii forte; in questa
tenzon, falsa pietà vil non ti renda.

Zenobia

El meu horror seria més gran
si, en aquest perill incert, no et pogués veure.

Radamisto

Esposa massa fidel!

Zenobia

Espòs massa infeliç!
Però el que més m'affligeix,
és saber-me l'única raó de la infelicitat del meu espòs.

Radamisto

La teva summa virtut em cicatritza tots els mals.

Zenobia

Mentrestant al primer assalt
perdrem la ciutat,
serem fets presoners i, el que més em dol,
caurem en poder d'un tirà.

Radamisto - Ària

Esposa estimada, benaurança adorada,
reprèn l'esperança,
que no sempre enfurismat el cel
voltejarà el menyspreu en mi.
Allunya, oh Déu, del teu cor noble
el dolor,
car veure't rompre en plors
fa tremolar el meu esperit i el meu pas.

ESCENA 5

Surt de les casernes; se'n va de l'exèrcit de Tiridate; poc després es veu Farasmane encadenat sortir d'una gran tenda; amb les cadenes sostingudes per dos soldats, l'acompanya Fraarte; i s'aturen en aquest costat del fossar; i allí hi ha Radamisto i Zenobia

Fraarte

El gran i poderós monarca d'Armènia
t'ordena, oh Radamisto, i et mana,
que la ciutat es rendeixi; i et promet
sortir-ne lliure; i si ho rebutges, vol
que jo faci el darrer assalt:
però primer, que en la teva presència
el teu pare es mati.

Radamisto

A quin funest destí
em veig obligat, oh cels!
Honor, natura, amor, què he de fer?

Farasmane

Fill, sigues fort; en aquesta
prova, que una falsa pietat no et torni traïdor.

Radamisto

Ma s'io salvar ti posso,
come nol deggio, o padre?

Farasmane

Salva il tuo onor, ché il viver mio non curo.
(*Un soldato si pone in atto di vibrare un dardo per uccidere Farasmane.*)

Fraarte

Olà! si sveni!

Radamisto

Ahi, ferma!

Zenobia

Radamisto, che pensi?
Darmi forse al tiranno?
Del padre io già rimiro
l'inevitabil morte;
ecco un solo rimedio
a tanto mal propongo.

Radamisto

E qual mai questo fia?

Zenobia

La morte mia. Deh' vieni, io là t'aspetto
ove dell'alta reggia
è il più racchiuso loco,
mentre non vuò che a tuoi guerrieri avanti,
usi un atto, mio sposo,
che parer può crudel, quando è pietoso.
- Ària

Son contenta di morire,
crude stelle, astri tiranni,
per placar vostro furor.
Fate pur che le vostre ire
a me colmino d'affanni
ché la morte
darà fine al mio dolor.

(*Parte.*)

SCENA 6

Farasmane, Radamisto e Fraarte

Farasmane

Seguila, o figlio.

Radamisto

Ma tu...

Farasmane

Nulla pensar;
vanne, ubbidisci, e muori.

Radamisto

Ma tu morir dovrai?

Radamisto

Però si jo et puc salvar,
oh pare, quin és el meu deure?

Farasmane

Salva el teu honor, que no et preocupin els meus dies.
(*Un soldat fa el gest de llançar una fletxa per matar Farasmane.*)

Fraarte

Ah, que es dessagni!

Radamisto

Ah! Atura't!

Zenobia

Radamisto, en què penses?
Potser lliurar-me al tirà?
Ja veig que la mort del teu pare
és inevitable;
proposo un sol remei
a tant de mal.

Radamisto

I quin és?

Zenobia

La meva mort. Oh, vine, t'espero allà,
que del gran palau
és el lloc més retirat,
car no vull que els teus guerrers, et vegin
estimat espòs, cometre al seu davant un acte
que pot semblar cruel, quan no és sinó pietós.
- Ària

Estic contenta de morir,
estels cruels, astres tirans,
per calmar la vostra fúria,
Feu doncs que la vostra còlera
em sadolli de sofrences
que la mort
posarà fi al meu dolor.

(*Se'n va.*)

ESCENA 6

Farasmane, Radamisto i Fraarte

Farasmane

Segueix-la, fill!

Radamisto

I tu?

Farasmane

No hi pensis,
Ves-te'n, obeeix i que jo mori.

Radamisto

Però hauràs de morir?

Farasmane

Di me nulla ti caglia.

Fraarte

(Generosa tenzon!)

Radamisto

Così m'imponi?

Farasmane

Son padre e re; così comando: parti!

Radamisto

Ah! Destin troppo rio!

Ubbidirti conven; mio padre, addio!

- Ària

Ferite, uccidete, o numi del ciel,
quell'empio tiranno
che forz'a penare il misero cor.
Vendetta voi fate sull'empio crudel,
ma poi difendete
la giusta ragione dall'aspro rigor.

(Parte.)

SCENA 7

Farasmane, Fraarte, e poi Tigrane

Farasmane

Fraarte, omai quel ferro

a me doni la morte.

(Il soldato vuol ucciderlo avendone ricevuto il segno da Fraarte. Entra Tigrane.)

Tigrane

Io te la vieto.

(alle guardie)

Alla sua tenda

tosto condotto ei sia. Va, Farasmane.

Farasmane

Andiam! La sorte acerba

forse a peggior ventura, oggi mi serba.

- Ària

Son lievi le catene
a un petto forte;
costante nelle pene
sì, sì, trionferò.
Non so temer il fato,
non so temer la morte,
ché di costanza armato
il petto sempre avrò.

(Parte.)

SCENA 8

Tigrane e Fraarte

Farasmane

No t'ocupis de mi.

Fraarte

(Quina lluita generosa!)

Radamisto

Què em manes?

Farasmane

Soc pare i soc rei; així t'ordeno: ves-te'n!

Radamisto

Ah! Destí massa pervers!

Et convé obeir: oh pare, adeu!

- Ària

Feriu, mateu, oh nùmens del cel,
aquest tirà cruel
que fa sofrir el cor infeliç.
Venjança feu sobre l'impíu cruel,
però després defenseu
la justa raó de l'aspre rigor.

(Se'n va.)

ESCENA 7

Farasmane, Fraarte i després Tigrane

Farasmane

Fraarte, que aquesta espasa

em doni ara la mort.

(El soldat el vol matar, però després de l'ordre de Fraarte, Tigrane entra.)

Tigrane

T'ho prohibeixo.

(als guàrdies)

Que el portin ràpidament

a la seva tenda. Vinga, Farasmane.

Farasmane

Anem! Sens dubte el destí cruel

em reserva avui una pitjor desgràcia.

- Ària

Les cadenes són lleugeres
per a un cor fort;
constant en el dolor
sí, sí, triomfaré.
No puc témer el designi diví,
no sé témer la mort,
que armat de constància
sempre tindrè el cor.

(Se'n va.)

ESCENA 8

Tigrane i Fraarte

Fraarte

Coraggio, amici; all'armi!

Tigrane

All'assalto, guerrieri!

Fraarte

È facile il trofeo.

Tigrane

Certa la gloria.

Fraarte

All'assalto!

Tigrane

Alle stragi!

Fraarte, Tigrane

Alla vittoria!

In tempo che si suona breve Sinfonia, si va all'assalto della città, nel qual tempo si cangia la scena.

SCENA 9

Piazza reale dinanzi al palazzo di Radamisto. Tiridate con soldati, e poi Fraarte

Tiridate

Già, già vinto è il nemico,
e già trionfo del superbo Trace.
Or per farmi contento
resta che amor dia pace al mio tormento.
(*Entra Fraarte.*)

Fraarte

Tiridate...

Tiridate

Così del tuo germano
gl'ordini adempi? E Farasmane ancora
vive contro il voler di Tiridate?

Fraarte

Vietò sua morte il prencipe di Ponto.

Tiridate

Io solo il tuo re sono, ed io son quello
che leggi impongo e tolgo.

SCENA 10

Tigrane con schiavi, spoglie e bandiere, ed i suddetti

Tigrane

Sire, primo del ponte
superai le difese, e sulle mura
piantai le insegne armene; e questi schiavi
ne fan vittoriosa eterna fede.

Tiridate

Ma non veggo Zenobia,

Fraarte

Coratge, amics; a les armes!

Tigrane

A l'assalt, guerrers!

Fraarte

Ès fàcil el trofeu.

Tigrane

Certa la glòria.

Fraarte

A l'assalt!

Tigrane

Als estralls!

Fraarte, Tigrane

A la victòria!

Mentre la ciutat és assaltada, sona una breu simfonia durant la qual es canvia l'escenari.

ESCENA 9

Plaça reial davant el palau de Radamisto. Tiridate amb soldats i després Fraarte

Tiridate

L'enemic ja és vençut,
i ja ha derrotat el Traci orgullós.
Ara per fer-me content
només em falta l'amor per apaivagar el meu turment.
(*Entra Fraarte.*)

Fraarte

Tiridate...

Tiridate

Així és com compleixes
les ordres del teu germà? I Farasmane encara
viu contra el desig de Tiridate?

Fraarte

Ha prohibit la seva mort el príncep de Ponto.

Tiridate

Només jo soc el teu rei, i jo soc qui
les lleis imposo i trec.

ESCENA 10

Tigrane amb els esclaus, vestits i banderes, i els mateixos

Tigrane

Majestat, abans del pont
he vençut les defenses i a les muralles
he plantat la insígnia armènia; i aquests esclaus
en fan victoriosa la fidelitat eterna.

Tiridate

Però no veig Zenobia,

Radamisto non veggo.

Tigrane

Tui fra poco saran; intanto chieggio
per mio don Farasmane.

Tiridate

Farasmane vivrà purch'io rimiri
Radamisto e Zenobia entro i miei ceppi.

Fraarte

(Ah! Di Zenobia il nome
risveglia nel mio sen l'antico affetto.)

Tiridate

Va tu, Fraarte, e a me li reca entrambi,
e se resister vonno,
solo il fier Radamisto
provi con la sua morte il mio furore;
giovi per salvar l'altra
il volto, il sesso. (Ah! quasi dissi amore.)

Fraarte

(Se posso conseguir quella bellezza
altro non cura il cor, altro non prezza.)

- Ària

Mirerò quel vago volto,
vincerò quella beltà.

Ma il mio cor non fia mai sciolto
dai legami di pietà.

(Parte.)

SCENA 12

Polissena e Tigrane

Polissena

Quanto deggio, o Tigrane, al tuo bel core.
Tu mi salvasti il padre: ah! generoso
anche il fratel mi salva.

Tigrane

Reina, ciò che feci,
ciò che farò, stimo dovere e sorte.

Polissena

Più non tardar; di Radamisto in traccia
ti chiama il suo periglio.

Tigrane

Affretti il piedi
con l'onor del tuo cenno, amor e fede.

(Parte.)

SCENA 13

Polissena sola

no veig Radamisto.

Tigrane

Els veuràs d'aquí poc; mentrestant reclamo
per a mi el senyor Farasmane.

Tiridate

Farasmane viurà, perquè jo pugui contemplar
Radamisto i Zenobia amb les meves cadenes.

Fraarte

(Ah! Zenobia, el nom
desperta en el meu cor l'antic amor.)

Tiridate

Ves tu, Fraarte, a cercar-los,
i si es resisteixen,
que només l'orgullós Radamisto
provi amb la seva mort la meva fúria;
que el seu rostre i el seu sexe
bastin per salvar l'altra. (Ah! quasi dic amor.)

Fraarte

(Si puc aconseguir aquella bellesa
una altra cosa no curarà el cor, una altra cosa no apreciarà.)

- Ària

Miraré aquest rostre graciós,
venceré aquella bellesa.

Però el meu cor no es refia mai, deslliurat
dels vincles de pietat.

(Se'n va.)

ESCENA 12

Polissena i Tigrane

Polissena

Quant dec, oh Tigrane, al teu bell cor.
Vas salvar el meu pare: ah!, generós
també el germà em salva.

Tigrane

Reina, allò que he fet,
allò que faré, ho considero deure i destí.

Polissena

No triguis més: de Radamisto perseguit
et crida el seu perill.

Tigrane

Afanya el pas
amb l'honor del teu senyal, amor i fidelitat.

(Se'n va.)

ESCENA 13

Polissena sola

Polissena

Purtroppo è vero: d'impuro foco è accesa
l'alma di Tiridate;
sino sugl'occhi miei
ne scoppiaro le vampe; e a me conviene
simular l'onte e tolerar le pene.

- Ària

Dopo l'orride procelle
pure aspetto un dì seren.

(Parte.)

ATTO SECONDO**SCENA 1**

*Campagna bagnata dal fiume Arasse; da una parte
ruine di fabbriche antiche, fra le quali una sotterranea.
Radamisto e Zenobia uscendo dalla sotterranea*

Zenobia

Sposo, vien meno il piè, manca la lena;
in sì romita parte
lascia posar le stanche membra afflitte.

Radamisto

Dolce mio ben, qui siedì.

Zenobia

Ecco ch'io poso.

Radamisto

Io mirerò d'intorno
s'alcun vi sia fra questi luoghi ascoso.

Zenobia - Cavatina

Quando mai, spietata sorte,
finirà l'alma a penar?

Radamisto

Oh crudo ciel! Già veggo
colà sull'alto colle
gente che qui ci scopre.

Zenobia

Ah! Ch'è pur vero, oh Dio!
Sposo, che far dobbiam?

Radamisto

Non so ...

Zenobia

Perduta dunque è la nostra vita?

Radamisto

Ecco già presso i miei nemici io veggio.

Zenobia

Risoluta la morte io voglio pria
che in man gir del tiranno!
Sveglia sù, Radamisto,

Polissena

I malauradament és veritat: l'ànima de Tiridate
crema d'un foc impur;
fins sota els meus ulls
la seva flama esclata; i a mi em convé
fingir la deshonra i tolerar les penes.

- Ària

Després de les obscures tempestes
espero un dia serè.

(Se'n va.)

ACTE II**ESCENA 1**

*Camp banyat pel riu Araxes; a un costat ruïnes d'una obra
antiga, amb un soterrani. Radamisto i Zenobia sortint del
soterrani*

Zenobia

Espòs, alenteix el pas, em manca l'alè;
deixa'm reposar els membres afligits
en aquest lloc retirat.

Radamisto

Dolçor meva estimada, seu aquí.

Zenobia

Aquí m'aturo.

Radamisto

Miraré a la rogalia
si hi ha algú amagat en aquests indrets.

Zenobia - Cavatina

Quan, destí cruel,
s'acabaran tants patiments?

Radamisto

Oh cel cruel! Ja veig
allà dalt del turó
gent que ens descobreix.

Zenobia

Ah! Que n'és, de cert, oh Déu!
Espòs, què hem de fer?

Radamisto

No ho sé...

Zenobia

La nostra vida, doncs, està perduda?

Radamisto

Veig els meus enemics que s'acosten.

Zenobia

Estic decidida, prefereixo la mort
a caure en mans del tirà!
Desperta, vinga, Radamisto,

lo spirito generoso, e qui m'uccidi.

Radamisto

Ah! Non sia mai!

Zenobia

Che pensi?

Radamisto

Sommi numi del cielo,
ispiratemi al cor presto consiglio,
con cui salvi l'onor, non già la vita.

Zenobia

Che più tardi? Ecco il ferro.

(Li cava il ferro dal fianco, e gli lo presenta; Radamisto lo prende tremando.)

Radamisto

Ad un atto sì fiero
le potenze del cor, gli spirti, i sensi
e tutt'il sangue mio tremante io sento.

Zenobia

Dunque Zenobia tua
sarà preda a un tiranno?

Radamisto

Dura necessità! Tu dammi ardire,
tu dammi forza. Ecco ti sveno. (Oh Dio!)
(La ferisce leggermente, cadendogli il ferro di mano.)

Zenobia

Eh, che sei vile! Io con più forte spirito
trarrommi al rischio. Ah, s'egli è ver che m'ami,
se la memoria mia,
se quest'ultime voci
ti sono al cor, se brami
che fra l'ombra làggiù trovi riposo,
vendica la mia morte, e vivi, o sposo!
(Si getta nel fiume.)

SCENA 2

Radamisto, e poi Tigrane con soldati

Radamisto

(correndo al fiume ove s'è gettata Zenobia)

Ahimè! Fermati. Oh Dio!

Ho perduto il mio bene,
perdasi ancor la vita.

(Prende la spada che sta in terra, rivolgendosi a i soldati che gli vanno incontro.)

Ma pria ch'io cada estinto,
parte del vostro sangue offra, iniqui,
a quell'ombra adorata.

el teu esperit generós i dona'm la mort.

Radamisto

Ah! Ah, no, mai!

Zenobia

En què penses?

Radamisto

Summes nùmens del cel,
inspireu-me al cor un ràpid consell,
amb què salvar l'honor, no ja la vida.

Zenobia

Per què trignes? Heus l'espasa.

(Li pren l'espasa del seu costat i l'hi presenta; Radamisto l'agafa tremolant.)

Radamisto

Davant un acte tan terrible
les forces del cor, els meus esperits, els meus sentits
i tota la meva sang em fan tremolar.

Zenobia

Aleshores la teva Zenobia,
serà presa d'un tirà?

Radamisto

Dura necessitat! Dona'm el coratge,
dona'm la força. Et mato. (Oh Déu!)
(La fereix lleument i li cau l'espasa de la mà.)

Zenobia

Oh, que n'ets, de covard! Jo amb més força
llevaré el risc. Ah, si és cert que m'estimes,
si el meu record,
si aquestes paraules
t'arriben al cor, si vols
que entre les ombres d'allà dalt trobi repòs,
venja la meva mort, i viu, oh, espòs!
(Es llança al riu.)

ESCENA 2

Radamisto, i després Tigrane amb soldats

Radamisto

(corrents cap al riu on s'ha llançat Zenobia)

Pobre de mi! Atura't! Oh Déu!

He perdut la meva benaurança,
perdo la vida.

(Recull l'espasa que és a terra i s'adreça als soldats que se li acosten.)

Però abans que jo caigui mort,
oferiré una part de la vostra sang infame,
a aquella ombra adorada.

Tigrane

Codardi addietro! Onde imparaste mai tanti assalire un solo?

(Tutti si ritirano al cenno di Tigrane.)

Radamisto

Generoso nemico, atto sì grande ha di me la vittoria. A te mi rendo: io Radamisto sono.

Tigrane

A Tigrane il dicesti, né avrai di che lagnarti. Andiam.

Radamisto

Risparmia al crudel Tiridate un gran delitto; e pria che trarmi a lui, qui dammi morte.

Tigrane

A Polissena la tua real germana, penso trarti nascoso.

Radamisto

(Il mio semblante noto non è al tiranno. Colà potrò svenarlo.)

Tigrane

Che pensi? In me d'inganno puoi forse ...

Radamisto

No, ti sieguo ove il destin mi guida, e Radamisto in tua virtù s'affida.
- Ària

Ombra cara di mia sposa,
deh, riposa
e lieta aspetta
la vendetta che farò.
E poi tosto, ove tu stai
mi vedrai
venire a volo
e fedel t'abbraccerò.

(Parte [con gl'altri].)

SCENA 3

Fraarte, e Zenobia in abito incompsto, con soldati

Fraarte

Mitiga il grave affanno, che il tuo pianto, bella, nel petto mio...

Zenobia

Io mitigar l'affanno?

Tigrane

Enrere, covards! On heu vist tants homes atacar-ne un de sol?

(Tots es retiren quan Tigrane fa un senyal.)

Radamisto

Enemic generós, el teu acte tan generós obté de mi la victòria. Em rendeixo a tu: soc Radamisto.

Tigrane

Has parlat a Tigrane, no te'n lamentaràs. Anem.

Radamisto

Estalvia al cruel Tiridate un gran crim; i abans de portar-me davant seu, dona'm la mort aquí.

Tigrane

A Polissena la teva reial germana, penso portar-te d'amagat.

Radamisto

(El tirà no coneix el meu rostre. Allà el podré matar.)

Tigrane

En què penses? Que potser et podria enganyar...

Radamisto

No, et segueixo allà on el destí em guia, i Radamisto confia en el teu honor.
- Ària

Ombra estimada de la meva esposa,
oh, reposa
i espera joiosa
la meva venjança.
I després aviat, allà on ets,
em veuràs
venir volant
i t'abraçaré fidelment.

(Se'n va [amb els altres].)

ESCENA 3

Fraarte, i Zenobia amb roba descurada, amb els guàrdies

Fraarte

Modera el teu dolor profund, que el teu plany, estimada, al meu cor...

Zenobia

Calmar el meu dolor?

Io raffrenare il pianto?

Fraarte

Quelle perle cadenti
destaro nel mio petto
pietà non tanto, quant'amore e fede.

Zenobia

Ahi, che il crudel pensiero
d'essere in man del perfido tiranno
è un tormento, è un affanno,
che mille morti avanza!

Fraarte

Zenobia, se pietosa al mio affetto sarai,
il sangue spargerò in tua difesa.

Zenobia

Ahi, perché, oh Dio,
perché non mi lasciasti,
crudel, morir nell'acque, e mi salvasti?

Fraarte

Perché troppo t'adoro, idolo mio.
Segui, o bella, i miei passi. Io parto; addio.
(*Parte Fraarte ma restano le guardie.*)

Zenobia - Ària

Già che morir non posso,
furie del cieco abisso,
accompagnatemi nel mio dolor.
Meco voi siate unite,
e a tormentar venite,
l'empio tiranno di questo cor.

(*Parte con le guardie.*)

SCENA 4

*Giardino reale, con gabinetto, terreno di verdure.
Tiridate, e poi Fraarte*

Tiridate

Benché al campo di Marte
propizia è a me la sorte,
non son però contento
se conseguir non posso
quell'amata cagion del mio tormento.

Fraarte

Signor ...

Tiridate

E che mi rechi?

Fraarte

Zenobia è in tuo poter.

Tiridate

Caro Fraarte,
felicissimo giorno!

Eixugar-me les llàgrimes?

Fraarte

Aquestes perles càlides
desperter al meu pit
no tanta pietat com amor i fidelitat.

Zenobia

Ai, que el pensament cruel
d'èsser en mans del pèrfid tirà
és un turment, una sofrença,
pitjor que mil morts!

Fraarte

Zenobia, si tens pietat del meu amor,
vessaré la sang per defensar-te.

Zenobia

Ai, per què, oh Déu,
per què no em vas deixar,
cruel, morir a les aigües i em vas salvar?

Fraarte

Perquè t'estimo massa, adorada meva.
Segueix, oh formosa, els meus passos. Me'n vaig: adeu.
(*Fraarte se'n va però romanen els guàrdies.*)

Zenobia - Ària

Com que morir no puc,
fúries dels abismes tenebrosos,
acompanyeu-me en el meu dolor.
Uniu-vos a mi,
i veniu a tormentar
el cruel tirà d'aquest cor.

(*Se'n va amb els guàrdies.*)

ESCENA 4

*Jardins reials, amb gabinet, terreny amb vegetació.
Tiridate, i després Fraarte*

Tiridate

Encara que al camp de Mart
la sort m'és favorable,
no estic, no obstant, content
si no puc aconseguir
l'estimada causa dels meus turments.

Fraarte

Senyor...

Tiridate

Quines noves em portes?

Fraarte

Zenobia està al teu poder.

Tiridate

Estimat Fraarte,
quin dia feliç!

ai soldati

Venga ella pur. Quanto ti deggio, o caro!
Vanne Fraarte, e attendi
premio condegno ad un oprar sì fido.

Fraarte

Parto, signor; tu non mostrarti ingrato
a quel favor con cui t'arride il fato.

- Ària

Vaga e bella ogn'or vedrai
scintillar quella beltà.
E quel volto allor saprai
quanto amabile sarà.

(Parte.)

SCENA 5

Zenobia con soldati, e Tiridate, e poi Fraarte in disparte

Zenobia

Eccomi a te davante, ecco la spoglia
del tuo fiero trionfo; ed ecco insieme
la tua maggior nemica.

Tiridate

Zenobia, il mio trionfo,
le mie spoglie più care
negli occhi tuoi le serbi.

Zenobia

Negli occhi miei pianto sol veggo e lutto.
(Fraarte entra in scena non osservato.)

Tiridate

Tu non perdesti il regno
che tuo rimane; e a quello
unito dell'Armenia è il vasto impero.

Fraarte

(Mio rivale è il germano! Perfida sorte!)

Zenobia

Ove non è il mio sposo
non son regina, e più regnar non posso.

Tiridate

(Inasprirla non voglio.)

Il tuo bene, il mio amore
più maturo consiglio a te daranno.

Fraarte

(Ah, che tradito io son, stelle crudeli!)

Zenobia

Indarno ...

Tiridate

Or più non t'odo;
tempo ancor fia ...

(als soldats)

Que vingui ella. Quant et dec, oh estimat!
Ves Fraarte, i espera
una digna recompensa per una acció tan lleial.

Fraarte

Me'n vaig, senyor; no et mostris ingrati
per aquest favor amb què el destí et somriu.

- Ària

Graciosa i bonica a tothora veuràs
brillar aquesta bellesa.
I aquest rostre llavors sabràs
com serà d'amable.

(Se'n va.)

ESCENA 5

Zenobia amb soldats, i Tiridate, i després Fraarte a banda

Zenobia

Heus-me ací, al teu davant, heus ací
la despulla del teu triomf ferotge:
la teva més gran enemiga.

Tiridate

Zenobia, el meu triomf,
les meves despulles més estimades
puc llegir als teus ulls.

Zenobia

Als meus ulls només veig plors i dol.
(Fraarte entra a l'escena sense que el vegin.)

Tiridate

Tu no has perdut el reialme
que segueix sent teu; i unit
al d'Armènia formarà un gran imperi.

Fraarte

(El meu rival és el meu germà! Destí cruel!)

Zenobia

Allà on no sigui el meu espòs
no soc reina, i ja no puc regnar.

Tiridate

(No la vull irritar)

El teu interès, el meu amor
et donaran el millor consell.

Fraarte

(Ah, m'ha traït, estels cruels!)

Zenobia

En va...

Tiridate

Ara ja no t'escolto;
el temps vindrà...

Zenobia

Che crescerà il mio sdegno.

Tiridate

... d'offerirti a' piedi e Tiridate e il regno.

(Parte.)

SCENA 6

Zenobia e Fraarte

Zenobia

Nulla più di speranza
resta agl'affanni miei.

Fraarte

Innosservato udii, Zenobia amata,
che sprezzasti l'amore
che per te Tiridate ha nel suo core.

Zenobia

Sprezzo te, sprezzo lui, sprezzo ogni cosa
che proviene da voi, crudi tiranni.

Fraarte

Ascolta: de' tuoi danni
non son io la cagion, bella crudele.

Zenobia

Non odo tue querele.

Fraarte

Ma se sciolgo i tuoi lacci,
se vendico i tuoi torti, e i torti miei:
allora, che dirai?

Zenobia

Dirò che Radamisto,
egli è solo il mio bene, il sol conforto;
e che la sua memoria,
e il non saper sua sorte,
pena mi reca assai maggior di morte.

Fraarte

Ostinata costanza!

Zenobia - Ària

Troppo sofferse già questo mio petto,
numi del cielo, in tanto dolor.
Deh, mi recate quel dolce diletto,
o date morte al misero cor.

(Parte.)

SCENA 7

Tigrane e Radamisto in abito di semplice soldato, e poi Polissena

Tigrane

Questo vago giardin guida là dove
di tua cara germana

Zenobia

Que farà créixer el meu menyspreu.

Tiridate

... d'ofèrir-te als teus peus Tiridate i el regne.

(Se'n va.)

ESCENA 6

Zenobia i Fraarte

Zenobia

Ja no em resta esperança
de posar remei a les meves penes.

Fraarte

Ho he sentit sense que em vegin, Zenobia estimada,
que menysprees l'amor
que Tiridate té per a tu en el seu cor.

Zenobia

Et menyspreo, el menyspreo, menyspreo qualsevol cosa
que vingui de vosaltres, tirans cruels.

Fraarte

Escolta: no soc la raó
dels teus mals, cruel estimada.

Zenobia

No sento els teus laments.

Fraarte

Però si deixo anar els teus lligams,
si venjo els teus mals, i els meus mals:
aleshores: què diràs?

Zenobia

Diré que Radamisto,
només ell és el meu estimat, l'únic confort;
i que el seu record,
i no saber-ne el destí,
em fa la pena més gran que la mort.

Fraarte

Obstinada constància!

Zenobia - Ària

El meu cor ja ha sofert massa,
númens del cel, en tant dolor.
Oh, porta'm aquella dolça delícia,
o doneu la mort al meu cor dissortat.

(Se'n va.)

ESCENA 7

Tigrane i Radamisto vestits com a simples soldats, i després Polissena

Tigrane

Aquest agradable jardí porta allà
on es troba la teva germana estimada

son le stanze reali; e mira appunto
ella ver noi sen viene.

(Entra Polissena.)

Lieto annuncio, o reina:

Zenobia nell'Arasse

volle morir, pria di vedersi avvinta
di Tiridate ai lacci; e Radamisto
sott'abito mentito a te presento.

Radamisto

Prencipe generoso.

Polissena

Quanto ti deve il core, io dir non oso.

Tigrane - Ària

La sorte, il ciel, amor,
promettono al tuo cor
gioia e contento.
Estingui ogni martir
e vinto dal gioir
fugga il tormento.

(Parte.)

SCENA 8

Radamisto e Polissena

Polissena

Adorato german, quanto più lieta
fra le mie braccia io ti terrei ristretto
se il timor de' tuoi ceppi
non mi tenesse in grave dubbio il core.

Radamisto

Altro non vuò che tu mi guidi occulto
ove giace il tiranno.

Polissena

Oh stelle!

Radamisto

E se non salvo
tutti noi da quel mostro,
tutta l'ira del ciel sul crin mi piova.

Polissena

Per te vedrai morir mi
quand' il mio sposo insulti alla tua vita.
Ma se tu porti offesa ai giorni sui,
voglio ancora spirar, morir per lui.

Radamisto

Morir per un tiranno?

Per chi offende egualmente

la natura e l'amore?

Per chi tien Farasmane infra catene?

Per chi insulta il mio onore?

són les estances reials; i mira precisament
ella s'acosta cap a nosaltres.

(Entra Polissena.)

Us anuncio content, oh reina:

Zenobia a l'Araxes

disposada a morir, abans de veure's lligada
a les trampes de Tiridate; i Radamisto,
sota aquesta disfressa, et presento.

Radamisto

Príncep generós.

Polissena

Quant et deu, el cor, no goso dir-ho.

Tigrane - Ària

El destí, el cel, l'amor,
prometen al teu cor
joia i felicitat.
Extingeix qualsevol martiri
i, vençut per la joia,
deixa fugir el turment.

(Se'n va.)

ESCENA 8

Radamisto i Polissena

Polissena

Germà estimat, què em faria més feliç
que tenir-te abraçat als braços
si la por de les teves accions
no em tingués el cor en una profunda incertesa.

Radamisto

Només vull que em guiïs en secret
allà on jau el tirà.

Polissena

Oh, estels!

Radamisto

I si no salvo
a tots nosaltres d'aquest monstre,
que tota la còlera del cel em caigui al damunt.

Polissena

Per tu em veuràs morir
quan el meu espòs faci un afront a la teva vida.
Però si tu ultratges els seus dies,
jo també vull morir, morir per ell.

Radamisto

Morir per un tirà?

Per aquell que ultratja també

la natura i l'amor?

Per aquell que reté Farasmane encadenat?

Per qui afronta el meu honor?

Per chi vuol la mia morte?
Temer per lui? Tu amare
un barbaro, un infame?

Polissena

Così vuol la mia fede,
così la gloria mia da me richiede.

Radamisto - Ària

Vanne, sorella ingrata,
vanne, e rapisci a morte
quel barbaro consorte
che te tradisce ancor.
Tu mi vedrai morire
e ne saprà gioire
quel tuo spietato cor.

(Parte.)

SCENA 9

Polissena sola

Polissena

Tra il german, tra lo sposo,
che risolvere degg'io?

(Sta pensosa alquanto.)

Si: oprerò quel che deggio, e il mio consiglio
sarà quello salvar ch'è più in periglio.

- Ària

Non sarà quest'alma mia
ad alcun giammai crudel.
Perirà prima che sia
al suo sposo infedel.

(Parte.)

SCENA 10

*Sala reale. Tiridate e Zenobia, e poi Tigrane con
seguito, e vestiti di Radamisto portati da un soldato*

Tiridate

Due seggi, olà.

Zenobia

Lascia ch'io viva in pace.

Tiridate

Crudel, rendimi quella
che me togliesti.

Zenobia

Al mio
Radamisto fedel lascia ch'io viva.

(Si portano le sedie.)

Tiridate

Fedel! chi più di me? Sediam qui, o cara.

Per qui vol la meva mort?
Témer per ell? Tu estimes
un bàrbar, un infame?

Polissena

Així ho vol la meva fidelitat,
Així m'ho demana la meva glòria.

Radamisto - Ària

Ves-te'n, germana ingrata,
ves-te'n i segresta fins a la mort
aquest bàrbar espòs
que encara et traeix.
Em veuràs morir
i sabrà alegrar-se'n
aquest teu cor desprietat.

(Se'n va.)

ESCENA 9

Polissena sola

Polissena

Entre el meu germà i el meu espòs,
què he de resoldre?

(resta un moment pensarosa)

Sí: compliré el meu deure i la meva decisió
serà salvar el qui està en més perill.

- Ària

No serà mai aquesta ànima meva
cruel amb ningú.
Morirà abans de ser
infidel al seu espòs.

(Se'n va.)

ESCENA 10

*Saló reial. Tiridate i Zenobia, i després Tigrane amb seguiti
i roba de Radamisto portada per un soldat*

Tiridate

Aquí, dos seients.

Zenobia

Deixa que visqui en pau.

Tiridate

Cruel, torna'm
allò que m'has pres.

Zenobia

Deixa que jo visqui
fidel al meu Radamisto.

(Porten els seients.)

Tiridate

Fidel! Qui si no jo? Seiem aquí, oh estimada,

(Mentre vanno per sedersi sopraggiunge Tigrane.)

Tigrane

Mio re, signora: è morto Radamisto.

Tiridate

Che? Radamisto è morto?

Zenobia

È morto il caro sposo?

Tigrane

Queste reali spoglie
meglio a voi faran noto il suo destino.

Zenobia

Che miro? Il manto è questo,
quello è il cimier, questa è la spada; ah! sposo!

Tigrane

Un servo a lui fedele
gl'ultimi accenti suoi dolenti accolse;
egli a voi conterà tutto il successo.

Zenobia

Né posso ancor morire?
*(Zenobia s'abbandona sopra una sedia, e si pone il
fazzoletto a gli occhi.)*

Tiridate

Qui venga il servo. A te si dee, Tigrane,
l'onor di mia vittoria, e il mio piacere.

Tigrane

Chi serve all'amistà, serve al dovere.
(Parte.)

SCENA 11

Radamisto, Zenobia e Tiridate

Radamisto

(All'innocente frode arrida il cielo.)

Tiridate

Sei tu di Radamisto
messaggio e servo?

Radamisto

Ismeno io sono, o grande
regnator dell'Armenia.

Zenobia

*(O dei! qual voce
dal mio dolor mi scuote!)*

Radamisto

Lungo tempo la gloria
di palesar la fede ebbi al mio prence,
or benché estinto sia
vivo ancor col suo cor, spiro il suo spiro.

Tiridate

(Quan són a punt de seure apareix Tigrane.)

Tigrane

Rei meu, senyora: Radamisto és mort.

Tiridate

Què? Radamisto és mort?

Zenobia

És mort el meu estimat espòs?

Tigrane

Aquestes restes reials
us faran conèixer millor el seu destí.

Zenobia

Què veig? És el seu abric,
això és el seu blasó, això l'espasa; ai, espòs!

Tigrane

Un servidor que li era fidel
ha recollit les seves darreres i dèbils paraules;
us explicarà tot el que ha succeït.

Zenobia

No puc morir encara?
*(Zenobia s'abandona sobre el seient i es posa el mocador
davant els ulls.)*

Tiridate

Que vingui el servidor. Et dec, Tigrane,
l'honor de la meva victòria i la meva felicitat.

Tigrane

Qui serveix per amistat, serveix per deure.
(Se'n va.)

ESCENA 11

Radamisto, Zenobia i Tiridate

Radamisto

(Que el cel somrigui aquest ardit innocent.)

Tiridate

Ets tu el missatger i
servent de Radamisto?

Radamisto

Soc Ismene, oh gran
rei d'Armènia.

Zenobia

*(Oh déus, quina és aquesta veu
que apaivaga el meu dolor!)*

Radamisto

Durant molt de temps he tingut la glòria
de palesar la fidelitat al meu príncep,
ara, encara que s'hagi apagat,
encara visc amb el seu cor, respiro el seu esperit.

Tiridate

Servo fedel.

Zenobia

(Sì, ch'egli è desso: oh sposo!)

Tiridate

Parla alla bella; io qui t'osservo e sento.

Radamisto

Eccoti, illustre donna,
il cor di Radamisto.

Egli al tuo piè si prostra
e per bocca d'Ismen così ti dice.

(S'inginocchia.)

'Cara, adorata sposa,
se questa man vibrò crudele il ferro
contro il casto tuo sen, se questo spirito
fede non ebbe, e ardire
di seguirti nell'acque, e morir teco,
perdonami, ten priego'.

Zenobia

Sorgi, mio fido, e parla.

(a Tiridate)

Or che lo sposo è morto,
solo in Ismeno è il mio conforto.

Radamisto

Con quel poco di vita
che potea dargli amor, seguia dicendo:
'Se ben schiava tu sei
in man del mio più fiero, empio nemico,
serbami l'amor tuo, la pura fede;
odia, sprezza un tiranno,
mio perverso uccisore,
e...'

Tiridate

Ferma: troppo audace
il tuo labbro s'avanza.

Radamisto

Ciò detto, egli spirò.

Zenobia

Spirò lo sposo?

Non posso, ahimè, più raffrenare il pianto.
(Appoggiandosi di nuovo, finge di piangere.)

Tiridate

(E la sua morte ha di placarmi il vanto.)

Zenobia - Cavatina

Empio, perverso cor! *(a Tiridate)*
Caro fedel Ismen! *(a Radamisto)*
Saziati al mio dolor! *(a Tiridate)*
Mira che al morto ben, *(a Radamisto)*
so conservar la fé.
Nulla da me sperar! *(a Tiridate)*

Servidor fidel.

Zenobia

(Sí, és ell; oh espòs!)

Tiridate

Parla a la bella; jo t'observo i escolto.

Radamisto

Heus aquí, dona il·lustre,
el cor de Radamisto
als teus peus es prostra
i per la boca d'Ismene et diu això.

(S'agenolla.)

"Estimada, esposa adorada,
si aquesta mà ha colpejat amb l'espasa cruel
el teu cast pit, si aquest esperit
no ha tingut la fidelitat ni el coratge
de seguir-te dins les aigües i morir amb tu,
perdona'm, t'ho prego'."

Zenobia

Aixeca't, amic fidel, i parla.

(a Tiridate)

Ara que el meu espòs és mort
el meu consol serà només Ismene.

Radamisto

Amb la mica de vida
que podia donar-li l'amor, seguia dient:
"Encara que siguis esclava
en mans del meu cruel i pitjor enemic,
conserva el teu amor per mi, la teva fidelitat pura;
odia i menysprea el tirà,
el meu pervers assassí!
i..."

Tiridate

Atura't: amb massa audàcia
s'expressa la teva boca.

Radamisto

Dit això, era mort.

Zenobia

El meu espòs mort?

Ai las, ja no puc contenir el plor.
(Seu de nou i fa veure que plora.)

Tiridate

(I la seva mort ha calmat el meu orgull.)

Zenobia - Cavatina

(a Tiridate) Cor impiu i pervers!
(a Radamisto) Estimat i fidel Ismene!
(a Tiridate) Sadolla el meu dolor!
(a Radamisto) Contempla com he conservat
la fidelitat al mort.
(a Tiridate) No esperis res de mi!

Vedrai, per l'idol mio ... (*a Radamisto*)
Lasciami lagrimar! (*a Tiridate*)
... d'amore il bel desio (*a Radamisto*)
solo serbarsi in me.

SCENA 12

Radamisto e Zenobia

Zenobia

O di per me felice!
Quando mai più credea di rimirarti!

Radamisto

Luce adorata! E quale,
qual'è il mio gran contento in rivederti!

Zenobia

Temo per te, temo che alcun nemico,
oh Dio, ti scopra, e vittima ti renda
del terror del tiranno.

Radamisto

Mai non vien meno all'innocenza il cielo.

Zenobia

In onta al nostro fato avverso e rio,
godì tu del mio amplesso.

Radamisto

E tu del mio!

Radamisto, Zenobia - Duetto

Se teco vive il cor,
caro/cara, che la tua fé
non m'abbandoni almen.
Può cader l'eterna mole,
può mancar la luce al sole,
vacillar non può il mio piè.

(*Partono.*)

PASSACAILLE

ATTO TERZO

SCENA 1

Cortile intorno al palazzo reale. Tigrane e Fraarte

Tigrane

Stanco di più soffrir re sì crudele,
e tant'alme reali in tal periglio,
alzo il pensiero ad una strana impresa,
ma gloriosa e giusta.

Fraarte

Me pure ugual pietade
muove ad ugual consiglio.

(*a Radamisto*) Veuràs, bella adorada...
(*a Tiridate*) Deixa'm plorar!
(*a Radamisto*) ... que només el preuat desig d'estimar-te
ha romàs en mi.

ESCENA 12

Radamisto i Zenobia

Zenobia

Oh quin dia felix per a mi!
Quan pensava que no et tornaria a veure!

Radamisto

Llum adorada! Jo també,
quina gran felicitat tornar-te a veure!

Zenobia

Tinc por per tu, temo que algun enemic,
oh Déu, et descobreixi, i et faci víctima
de la còlera del tirà.

Radamisto

El cel no falla mai a la innocència.

Zenobia

Que la meva abraçada et sigui dolça malgrat
l'adversitat del nostre destí.

Radamisto

I a tu la meva!

Radamisto, Zenobia - Duet

Si amb tu viu el cor,
estimat/estimada, que la teva fidelitat
almenys no m'abandoni.
Pot caure la mola eterna,
que al sol li manqui la llum,
però el meu peu no pot vacil·lar.

(*Se'n van.*)

PASSACAGLIA

ACTE III

ESCENA 1

Pati al voltant del palau reial. Tigrane i Fraarte

Tigrane

Estic cansat de suportar un rei tan cruel
i veure tantes ànimes reials en aquest perill,
s'eleva en mi el pensament d'una estranya missió,
però gloriosa i justa.

Fraarte

A mi també aquesta pietat
m'empeny cap a la mateixa decisió.

Tigrane

Il ciel te lo presenta. Io le mie schiere
moverò; tu l'armene.

Fraarte

Con fellonia si può mostrar virtude?

Tigrane

Non è disegno mio che a Tiridate
o la vita si tolga o la corona:
gli si tolga la via d'esser più ingiusto,
e ravveder si faccia il cieco amante.

Fraarte

Facciasi dunque: all'opra!

- Ària

S'adopri il braccio armato
e il ciel gli dia favor.
E rendasi placato
un empio crudo cor.

(Parte.)

SCENA 2

Tigrane solo

Tigrane

So ben che nel mio amore
infelice sarò; ma generoso,
per Polissena io voglio espor la vita,
per recare al suo mal pietosa aita.

- Ària

Con vana speranza
pur trovo diletto
piacendo a quel petto
che pena mi dà.
Da tanta costanza
al fine cangiato
quel volto adorato
pietoso sarà.

(Parte.)

SCENA 3

Stanza reale con gabinetto. Radamisto e Zenobia

Radamisto

Non temo, idolo mio, del tuo bel core;
temo un iniquo amore,
e'l mio giusto timor vuol ch'al tuo fianco
indiviso compagno ogn'or mi stia.

Zenobia

Se l'empio ti ravvisa,
misera me!

Tigrane

El cel te'l presenta. Mobilitzaré les meves tropes:
tu, les d'Armènia.

Fraarte

Es pot mostrar coratge amb fellonia?

Tigrane

No és la meva intenció prendre a Tiridate
la vida o la corona:
que li arrabassin la forma de ser més injusta,
i que l'amant cec recuperi la vista.

Fraarte

Que així sigui, a l'obra!

- Ària

Que el nostre braç prengui les armes
i que el cel ens sigui favorable.
I que calmi
aquest cor cruel i ferotge.

(Se'n va.)

ESCENA 2

Tigrane sol

Tigrane

Sé bé que en aquest amor meu,
infeliç seré, però generós,
per Polissena vull exposar la vida,
per donar al meu dolor un ajut pietós.

- Ària

Amb vana esperança
però trobo consol
agradant aquell pit
que m'afligeix.
De tanta constància
al final ha canviat
i aquell rostre adorat
pietós serà.

(Se'n va.)

ESCENA 3

Estança reial amb gabinet. Radamisto i Zenobia

Radamisto

No temo, adorada meva, el teu bell cor;
temo un amor pervers,
i el meu just temor em faria estar sempre al teu costat,
company inseparable a tothora.

Zenobia

Si el cruel et reconeix,
pobra de mi!

Radamisto

Che può scoprirmi, o cara?

Zenobia

Meco almen Tiridate
non ti vegga sovente.

Radamisto

Colà m'asconderò. Per mio conforto,
soffrimi testimon di tua costanza.

Zenobia

Oh Dio! dell'amor tuo gl'impeti io temo.

Radamisto

No, sarà cauto anche un amore estremo.

- Ària

Dolce bene di quest'alma,
no, giammai ti lascerò.
Del tuo cor avrò la palma,
del tuo amor trionferò.

(Parte.)

SCENA 4

Tiridate con seguito e Zenobia

Tiridate

O della Tracia, o dell'Armenia e insiemedel cor di
Tiridatebellissima regina:

*(Un paggio sostiene un bacino d'oro con corona e
scettro.)*

ecco scettro, ecco trono, ecco il diadema,
ecco, o volto amoroso,
eccoti Tiridate, amante e sposo.

Zenobia

Qual demone, qual furia
cotesto t'ispirò, perverso, iniquo,
scellerato disegno?

Tiridate

Eh, placa l'ire, e'l guardo
fissa su le reali
a te promesse, a te dovute insegne.

Zenobia

Insegne d'impietà, spoglie d'infamia
e v'odio e vi detesto;
e ree vi spargo al suolo e vi calpesto.

Tiridate

Tanto ardir?

Zenobia

Tanto eccesso?

Tiridate

Non far ch'il re all'amante in me prevaglia.

Zenobia**Radamisto**

Qui em pot descobrir, estimada?

Zenobia

Que, si més no, Tiridate
no et vegi sovint amb mi.

Radamisto

M'amagaré aquí. Per al meu confort,
sofreix-me com a testimoni de la teva constància.

Zenobia

Oh Déu!, temo l'arravatament del teu amor.

Radamisto

No, serà extrem, però també un amor prudent.

- Ària

Bé dolcesa de la meva ànima,
no, no et deixaré mai.
Del teu cor tindrè la glòria,
i del teu amor triomfaré.

(Se'n va.)

ESCENA 4

Tiridate amb seguici i Zenobia

Tiridate

Oh bella reina, de Tràcia, d'Armènia i també del cor de
Tiridate:

*(Un patge sosté una safata d'or amb una corona i un
cepre.)*

Heus aquí el cepre, el tron, heus aquí la diadema,
heus aquí, oh rostre estimat,
heus aquí Tiridate, amant i espòs.

Zenobia

Quin dimoni, quina fúria
t'inspira un destí tan pervers, advers,
i tan malvat?

Tiridate

Ei, calma la teva còlera, i porta la teva mirada
en les insígnies reials
que t'he promès i que se't deuen!

Zenobia

Insígnies sacrílegues, botí de la infàmia,
i us odio i us detesto;
i les llanço a terra i trepitjo!

Tiridate

Tanta audàcia?

Zenobia

Tant excés?

Tiridate

Vigila que el rei no prevalgui en l'amant.

Zenobia

Non veggo in Tiridate
né l'amante, né'l re, veggo il tiranno.

Tiridate

(va per afferrarla)

E il tiranno trionfi.

Zenobia

Pria ...

Tiridate

Non è tempo!

Zenobia

O Dio!

Sposo, fulmini, ciel!

SCENA 5

*Radamisto con ferro alla mano; Polissena da una parte,
e Farasmane dall'altra, tutti a un tempo*

Radamisto

Teco son io.

E tu, perfido, mori!

*(S'avventa a Tiridate con ferro, ma vien trattenuto da
Polissena.)*

Polissena

Pria che giunger a lui,

passar convien per questo petto il ferro.

Farasmane

Perché, perché impedire a Radamisto
così giusta vendetta, indegna figlia?

Tiridate

Che sento?

Polissena

Ah padre, ah Radamisto, ah sposo!

Farasmane

(Che dissì? Ahimè!)

Tiridate

Così tradito io sono?

Tu Radamisto sei?

Radamisto

Sì, Radamisto sono; e qui ne venni
solo per castigar l'infamie tue,
solo per vendicar gl'oltraggi miei.

Tiridate

Olà! cada quest'empio,

e al piè mi versi l'anima indegna.

Polissena

Mio re, mio Tiridate, ascolta, e vedi,
chi ti bacia la destra, e chi ti priega;
Polissena son io. Non dirò sposa,

No veig en Tiridate

ni l'amant, ni el rei, veig el tirà,

Tiridate

(vol agafar-la)

I que triomfi el tirà.

Zenobia

Abans...

Tiridate

No és el moment!

Zenobia

Oh Déu!

Espòs, llamps, cel!

ESCENA 5

*Radamisto amb l'espasa a la mà: Polissena d'una banda i
Farasmane de l'altra, tots alhora*

Radamisto

Soc amb tu.

I tu, pèrfid, mor!

*(Es dirigeix cap a Tiridate amb l'espasa, però és retingut
per Polissena.)*

Polissena

Abans d'arribar fins a ell,

m'hauràs de travessar el cor amb l'espasa.

Farasmane

Per què, per què, filla indigna, impedir a Radamisto
una venjança tan justificada?

Tiridate

Què sento?

Polissena

Ah, pare, ah, Radamisto, ah, espòs!

Farasmane

(Què he dit? Ai las!)

Tiridate

És així com em traïu?

Tu ets Radamisto?

Radamisto

Sí, soc Radamisto; i he vingut aquí
només per castigar les teves infàmies,
només per venjar els teus ultratges envers meu.

Tiridate

Atura't, que matin aquest impiu,

que als meus peus es vessi la sang de l'ànima indigna.

Polissena

Rei meu, Tiridate meu, escolta i mira,
qui et besa la mà i qui et prega;
soc Polissena. No diré la teva esposa,

quella dirò che a te fu scudo, e quella
che a te salvò la vita.
Fratel ti chiedo, e padre; e se vuoi sangue,
prenditi il sangue mio.

Tiridate

Donna, non più. Ti diede il padre, e'l padre
ti dono ancor. Questo ti basti, e parti.

Polissena

Partirò, sì; ma se tu sveni il padre,
se trafiggi il germano,
allora in Polissena
temi la tua nemica, e temi allora ...

Tiridate

Eh va, ubbidisci; e Radamisto mora.

Polissena

Sposo ingrato, parto sì,
ma ricordati, crudele,
che fedele da te
il piede volgerò.
Ma se poi crudel così
Non si pente il duro core,
Il moi amore
in tutto sdegno cangerò,
(Parte.)

SCENA 6

Tiridate, Radamisto, Farasmane, e Zenobia

Tiridate

Farasmane la segua.

Farasmane

M'è più caro morir col figlio mio.

Radamisto

Lasciami morir solo, amato padre.

Zenobia

Ma senza me non morirete; a queste
vittime sì innocenti
unisci me, che sono
rea dello sdegno tuo, rea del tuo amore.

Tiridate

Orsù: vedi bontà, vedi clemenza.
Perdono a Radamisto,
purché tu sia mia sposa:
là nel tempio maggior voi la guidate,
Zenobia, o la tua mano
o il capo di colui vuol Tiridate.
- Ària

Alzo al volo di mia fama

sinó la que t'ha fet d'escut,
la que t'ha salvat la vida.
Et demano un germà, i un pare; i si vols sang,
pren la meva sang.

Tiridate

Dona, res més. Et vaig donar el pare i te'l
dono encara. Amb això n'has de tenir prou, i ves-te'n.

Polissena

Me n'aniré, sí; però si tu prens la vida del pare,
si dones la mort al meu germà,
tem en Polissena
la teva enemiga, i tem alhora...

Tiridate

Ves-te'n, obeeix! i que Radamisto mori.

Polissena

Espòs ingrato, me'n vaig, sí,
però recorda, cruel,
que fidel a tu
el pas giraré.
Però si després de tanta crueltat
el cor implacable no es penedeix,
el meu amor
canviarà en menyspreu.
(Se'n va.)

ESCENA 6

Tiridate, Radamisto, Farasmane i Zenobia

Tiridate

Farasmane, segueix-la.

Farasmane

Prefereixo morir amb el meu fill.

Radamisto

Deixa'm morir sol, pare estimat.

Zenobia

No morireu sense mi; afegiu-me a aquestes
víctimes tan innocents,
que soc
culpable de la teva còlera, culpable del teu amor.

Tiridate

Ànim: mira la meva bondat, mira la meva clemència.
Perdono Radamisto,
si et faig la meva esposa:
porteu-la allà al gran temple.
Zenobia, Tiridate vol la teva mà
o el cap d'aquest home.
- Ària

Elevo al vol de la meva fama

la speranza ch'ho nel cor.
Se contenta fai mia brama,
sarà pago il mio rigor.

(Parte.)

SCENA 7

Zenobia e Radamisto

Zenobia

Di Radamisto il capo
Prenditi; e il mio pur prendi,
spietatissimo mostro!

Radamisto

O fida, o cara.
Addio, Zenobia,
dividermi da te, più che da questa
misera vita m'addolora.

Zenobia, Radamisto

Addio:
ci unirem negli Elisi, idolo mio.

Zenobia

- Ària

Deggio dunque, o Dio, lasciarti,
dolce spene di quest'alma?
Ciel, pietà del mio dolor!
Come posso abbandonarti,
se del cor tu sei la calma
e sei vita del mio amor?

(Parte.)

Radamisto

O Dio, parte Zenobia, e senza lei,
resto qual navigante in rìa procella,
senza la scorta di mia fida stella.

- Ària

Qual nave smarrita
tra sirti e tempeste,
né luce, né porto
gli toglie il timor.
Tal io senz'aita,
fra doglie funeste,
non trovo conforto
al misero cor.

(Parte.)

SCENA 8

Tempio. Tiridate e Farasmane

Tiridate

In questo tempio, in questo

l'esperança que tinc al cor.
Si satisfàs els meus anhels,
el meu rigor es pagarà.

(Se'n va.)

ESCENA 7

Zenobia i Radamisto

Zenobia

El cap de Radamisto
pren-lo; i pren el meu també,
monstre desprietat!

Radamisto

Oh la meva fidel, oh estimada,
Adeu, Zenobia,
separar-me de tu m'és més dolorós
que d'aquesta vida.

Zenobia, Radamisto

Adeu:
ens reveurem a l'Elisi, ídol meu.

Zenobia

- Ària

T'he de deixar, oh Déu,
dolça esperança de la meva ànima?
Cels, tingueu pietat del meu dolor!
Com et puc abandonar,
si del cor tu n'ets la calma
i ets la vida del meu amor?

(Se'n va.)

Radamisto

Oh Déu, se'n va Zenobia, i sense ella
soc com un mariner en una tempesta cruel,
sense el suport del meu estel fidel.

- Ària

Com un vaixell perdut
entre sirtes i tempestes,
ni llum, ni port
els treu la por.
Com jo, sense ajuda,
entre dolors funestos,
no trobo consol
per al meu cor dissortat.

(Se'n va.)

ESCENA 8

Temple. Tiridate i Farasmane

Tiridate

En aquest temple, en aquesta

magnifico aparato,
Zenobia sarà mia.

Farasmane

Pompe e grandezze
non han poter sul generoso core.

Tiridate

Mi sprezzerà? Di Radamisto il sangue
farà la mia vendetta e il suo spavento.

SCENA 9

Zenobia e detti

Zenobia

Spavento mio? Tua infamia,
tuo rimorso sarà.

Tiridate

Così t'abusi
di mia bontà? Tal riedi?

Zenobia

Riedo qual fui: nemica a Tiridate,
consorte a Radamisto.

Tiridate

E Radamisto mora.

Zenobia

E morirà seco Zenobia ancora.

SCENA 10

Radamisto e detti, e poi Polissena

Radamisto

Morrà Zenobia ancor?

Zenobia

Che! Alla tua morte
sopravviver potrei?
(*Entra Polissena.*)

Polissena

(Giungo anche a tempo.) Tiridate ...

Tiridate

E torni,
femmina temeraria?

Polissena

Odi qual torna
la temeraria femmina e ne trema:
stanchi de tuoi misfatti
han preso l'armi i tuoi guerrieri, e seco
son Tigrane e Fraarte.

Tiridate

Che?

Polissena

I cittadini aperte

magnífica sumptuositat,
Zenobia serà meva.

Farasmane

Pompa i grandesa
no tenen poder sobre el cor generós.

Tiridate

Em menysprearà? La sang de Radamisto
serà la meva venjança i la seva por.

ESCENA 9

Zenobia i els mateixos

Zenobia

La meva por? La teva infàmia,
el teu remordiment serà.

Tiridate

Així abuses
de la meva bondat? Així ho tornes?

Zenobia

Torno com era: l'enemiga de Tiridate,
l'esposa de Radamisto.

Tiridate

Que Radamisto mori.

Zenobia

I Zenobia morirà amb ell.

ESCENA 10

Radamisto i els mateixos, i després Polissena

Radamisto

Zenobia morirà també?

Zenobia

Què! Podria sobreviure
la teva mort?
(*Entra Polissena.*)

Polissena

(Arribo a temps.) Tiridate...

Tiridate

I tornes,
dona temerària?

Polissena

Escolta el que fa tornar
la dona temerària i tremola:
cansats dels teus estralls
els teus guerrers han pres les armes, i amb ells
són Tigrane i Fraarte.

Tiridate

Què?

Polissena

Els ciutadans han obert

han le porte ai soldati.

Tiridate

O Dei!

Polissena

E qui d'intorno
tutt'è già cinto il tempio.

SCENA 11

Tigrane, Fraarte con soldati e popolo ed i sudetti

Fraarte

Arrestatevi, o fidi.

Tigrane

L'ire frenate, amici.

Tiridate

Ah, traditore amico, empio germano,
che fate? Su, venite:
già mi togliesti il trono, eccovi il brando,
(*getta la spada a terra*)
toglietemi la vita.

Tigrane

(*a Farasmane*)

Signor, quest'è il tuo trono.

Farasmane

Giàcche a me tocca, o figlio,
fa tu de' torti tuoi or la vendetta.

Radamisto

Pronto ubbidisco, o padre.
Polissena, perdona a Tiridate.

Polissena

(*corre da Tiridate*)

Più resistere non posso.

Tiridate

Cara, confuso io sono;
tu me rendi a me stesso.

Radamisto

Regnerà Tiridate e Polissena
nell'Armenia qual pria.

Tiridate

Con l'opre tue tu di regnar m'insegni;
Tigrane e Fraarte, al sen vi stringo.

Radamisto

Festeggi omai la reggia
in giorno sì beato

Zenobia

Dia fine ogni martir
benigno il fatto.

Coro

les portes als soldats.

Tiridate

Oh Déu!

Polissena

I ara el temple està tot
envoltat.

ESCENA 11

Tigrane, Fraarte amb soldats i el poble i els mateixos

Fraarte

Arresteu-los, oh fidels.

Tigrane

Freneu la còlera, amics.

Tiridate

Ah, amic traïdor, germà cruel,
què feu? Veniu:
ja m'has pres el tron, us dono l'espasa,
(*Llança l'espasa a terra.*)
traieu-me la vida.

Tigrane

(*a Farasmane*)

Senyor, aquest és el vostre tron.

Farasmane

Com que em correspon a mi, oh fill,
venja ara tots els mals que t'ha fet.

Radamisto

Obeeixo de seguida, oh pare.
Polissena, perdona Tiridate.

Polissena

(*Corre cap a Tiridate.*)

No puc resistir-ho més.

Tiridate

Estimada, estic confós;
em tornes a mi mateix.

Radamisto

Tiridate i Polissena regnaran
a Armènia com abans.

Tiridate

Pels teus actes aprens a regnar;
Tigrane i Fraarte, us abraço al meu cor.

Radamisto

Que el palau festegi
un dia tan beneït.

Zenobia

Que el destí favorable
posi fi a tots els martiris.

Cor

Un dì più felice
bramarsi non lice,
sperarsi non può.

(Radamisto, Zenobia)

La stella
più bella
in ciel lo segnò.

Un dì più felice...

(Polissena, Tiridate)

L'aurora ridente
a noi lo guidò.

Un dì più felice...

(Fraarte, Tigrane)

E il sole nascente
di rai l'adornò.

Un dì più felice...

PASSEPIED - RIGAUDON – PASSEPIED

FINE

Un dia més felç,
no es pot demanar,
no es pot esperar.

(Radamisto, Zenobia)

L'estel
més bonic
senyalarem al cel.

Un dia més felç...

(Polissena, Tiridate)

L'aurora riallera
l'ha guiat fins a nosaltres.

Un dia més felç...

(Fraarte, Tigrane)

I el sol naixent
l'ha adornat amb els seus raigs.

Un dia més felç...

PASSE-PIED – RIGODON – PASSE-PIED

FI